

วิจารณ์

สถานการณ์ตลาดแรงงานภาคใต้

ปี 2568 (มกราคม-ธันวาคม)

เงินลงทุนเพิ่มขึ้น แต่การจ้างงานลดลง จากปีก่อน

ความต้องการแรงงาน ผู้สมัครงาน และการบรรจุนงาน ลดลง

บทความน่าสนใจ

60 ยังไหว ทำไมต้องเกษียณ
การออกแบบชีวิตใหม่สังคมไทยพร้อมหรือยัง?

โดย ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคใต้
กองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน
กระทรวงแรงงาน

DEPARTMENT OF EMPLOYMENT

วิสัยทัศน์ กรมการจัดหางาน

“กำลังแรงงานมีงานทำอย่างมีศักยภาพถ้วนหน้าทุกช่วงวัย ภายในปี 2570”

อำนาจหน้าที่

กรมการจัดหางาน มีภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมการมีงานทำ ค้ำครองคนหางาน ศึกษา วิเคราะห์สภาวะตลาดแรงงาน และแนวโน้มตลาดแรงงาน เป็นศูนย์กลางข้อมูลตลาดแรงงาน รวมทั้งพัฒนาและส่งเสริมระบบการบริหารจัดการการส่งเสริมการมีงานทำ เพื่อให้ประชากรมีงานทำที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ และความถนัด ไม่ถูกหลอกลวง ตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสม และเป็นธรรม โดยมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและค้ำครองคนหางาน กฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
2. วิเคราะห์สภาวะตลาดแรงงานและแนวโน้มความต้องการแรงงานและเป็นศูนย์ทะเบียนข้อมูลแรงงาน
3. พัฒนาระบบ รูปแบบ มาตรการ และวิธีการด้านการจัดหางาน จัดทำและประสานแผนการปฏิบัติงานของกรมให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านแรงงานของกระทรวง รวมทั้งกำหนดมาตรฐานอาชีพและอุตสาหกรรม
4. ให้คำปรึกษา ส่งเสริม และให้บริการแนะแนวอาชีพ ทดสอบความถนัดให้แก่ประชาชน
5. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ค่านิยม

STRONG : "บุคลากรของกรมการจัดหางาน เป็นผู้มีจิตให้บริการ ตอบสนองต่อภารกิจที่ได้รับอย่างทุ่มเท โดยทำงานเป็นทีม และเครือข่ายการทำงานแบบบูรณาการเพื่อเป้าหมายคือประชาชน"

- S** = Service Mind : มีจิตบริการ มุ่งเน้นให้บริการประชาชนทุกช่วงวัยที่มารับบริการ
- T** = Team Work : การทำงานร่วมกันเป็นทีมเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร
- R** = Response : ตอบสนองต่อทุกภารกิจที่ได้รับอย่างรวดเร็วฉับไว
- O** = Owner : มีจิตสำนึกในความเป็นเจ้าขององค์กร และภาคภูมิใจที่เป็นส่วนหนึ่งขององค์กร
- N** = Network : สานสร้างเครือข่ายเพื่อการบูรณาการทั้งภายในและภายนอกองค์กร
- G** = Goal : เพื่อเป้าหมายคือประชาชน

สถานการณ์ตลาดแรงงานภาคใต้ ปี 2568 (มกราคม - ธันวาคม)

บริการจัดหางานโดยรัฐ

ความต้องการแรงงาน
จำนวน 58,352 อัตรา

เปรียบเทียบกับปี 2567
110,169 อัตรา **↓ 47.03%**

ผู้สมัครงานมาใช้บริการ
จำนวน 47,461 คน

เปรียบเทียบกับปี 2567
50,556 อัตรา **↓ 6.12%**

การบรรจุงาน
จำนวน 33,315 คน

เปรียบเทียบกับปี 2567
35,202 อัตรา **↓ 5.36%**

ประชากร และกำลังแรงงาน

ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป
7,894,348 คน

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
2,506,071 คน

ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน
5,388,277 คน

เรียนหนังสือ
699,077 คน

ทำงานบ้าน
758,226 คน

กำลังแรงงานปัจจุบัน
5,387,247 คน

กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล
1,030 คน

ผู้ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ/
ผู้ป่วย/ผู้พิการ
36,879 คน

เด็กชรา/ผู้ป่วยพิการ
ไม่สามารถทำงานได้
823,880 คน

ผู้มีงานทำ
5,331,053 คน

ผู้ว่างงาน
56,194 คน

อื่น ๆ
188,009 คน

ผู้มีงานทำ

ปี 2567 : 5,309,734 คน
ปี 2568 : 5,331,053 คน **↑ 0.40%**

ผู้ว่างงาน

ปี 2567 : 65,323 คน
ปี 2568 : 56,194 คน **↓ 13.98%**

การไปทำงานต่างประเทศ

แรงงานไทยขออนุญาตไปทำงานต่างประเทศ

ปี 2567 : 7,933 คน

ปี 2568 : 9,266 คน

↑ 16.80%

5 จังหวัดที่แรงงานเดินทางไปทำงานต่างประเทศมากที่สุด

- 1 จังหวัดสตูล 2,506 คน (27.05%)
- 2 จังหวัดสงขลา 2,254 คน (24.33%)
- 3 จังหวัดปัตตานี 1,582 คน (17.07%)
- 4 จังหวัดตรัง 679 คน (7.33%)
- 5 จังหวัดนครศรีธรรมราช 428 คน (4.62%)

ภาวะการลงทุน

โรงงานได้รับอนุญาตประกอบกิจการใหม่

ปี 2567 : 197 แห่ง

ปี 2568 : 127 แห่ง

↓ 35.53%

การจ้างงาน

ปี 2567 : 3,663 คน

ปี 2568 : 2,630 คน

↓ 28.20%

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีจำนวนโรงงาน
ได้รับอนุญาตประกอบกิจการใหม่มากที่สุด

สถานประกอบการและผู้ประกันตน

ผู้ประกันตน

2,804,617 คน

มาตรา 33

876,838 คน

มาตรา 39

141,662 คน

มาตรา 40

1,786,117 คน

สถานประกอบการ

59,699 แห่ง

การทำงานของคนต่างด้าว

บรรณารักษ์การ

วารสารสถานการณ์ตลาดแรงงานภาคใต้ ปี 2568 (มกราคม-ธันวาคม) เป็นการนำเสนอภาพรวมสถานการณ์ในด้านความต้องการแรงงาน ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน การไปทำงานต่างประเทศ และการทำงานของ คนต่างด้าว โดยใช้ข้อมูลผลการให้บริการของกรมการจัดหางาน รวมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยข้อมูลภาวะ เศรษฐกิจและการลงทุน สถานประกอบการและผู้ประกันตน ภาวะการทำงานของประชากรและการว่างงานใน 14 จังหวัดภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดระนอง จังหวัดชุมพร จังหวัดสงขลา จังหวัดสตูล จังหวัดตรัง จังหวัดพัทลุง จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และ จังหวัดนราธิวาส เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า วารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน นักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมหรือมีข้อเสนอแนะอื่นใดสามารถติดต่อได้ที่ศูนย์บริหารข้อมูล ตลาดแรงงานภาคใต้ โทรศัพท์ 0-7432-1095 หรือ E-mail : lm_ska@doe.go.th ทั้งนี้ สามารถสืบค้นข้อมูลได้ทาง เว็บไซต์ www.doe.go.th/lmi-south และผ่านช่องทาง Facebook Fanpage : ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงาน ภาคใต้

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคใต้

สารบัญ

	หน้า
• ภาวะเศรษฐกิจและการลงทุน	1
• ประชากร และกำลังแรงงาน	3
• สถานประกอบการและผู้ประกันตน	8
• บริการจัดหางานโดยรัฐ	9
• การไปทำงานต่างประเทศ	14
• การทำงานของคนต่างด้าว	16
บทความ : ปี 68 “60 ยังไหว ทำไมต้องเกษียณ การออกแบบชีวิตใหม่ สังคมไทยพร้อมหรือยัง?”	18

ภาวะเศรษฐกิจ

ภาวะเศรษฐกิจภาคใต้ ปี 2568 จะลดลงจากปีก่อน ตามกำลังซื้อภาคครัวเรือนที่อ่อนแอลงจากรายได้ภาคเกษตรและภาคท่องเที่ยวที่ลดลง และผลกระทบจากสถานการณ์อุทกภัยช่วงปลายปี สำหรับการส่งออกขยายตัวชะลอลง ส่วนหนึ่งจากผลกระทบของนโยบายภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ อย่างไรก็ตาม การใช้จ่ายภาครัฐขยายตัว ตามการเบิกจ่ายโครงการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน และการเบิกจ่ายเหลือปีจากงบประมาณปี 2567

การบริโภคภาคเอกชน ขยายตัวชะลอลง ตามกำลังซื้อที่ยังคงอ่อนแอและสถานการณ์น้ำท่วมช่วงปลายปี ทำให้การใช้จ่ายสินค้าอุปโภคบริโภคและการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวไทยชะลอลง ขณะที่การใช้เชื้อเพลิงลดลงสำหรับการใช้จ่ายหมวดยานยนต์หดตัวน้อยลง ตามการออกรถยนต์ไฟฟ้าและ Hybrid รุ่นใหม่

การลงทุนภาคเอกชน หดตัว ตามการลงทุนก่อสร้างที่อยู่อาศัยเป็นสำคัญ สอดคล้องกับตลาดอสังหาริมทรัพย์ที่ยังชะลอตัว

การลงทุนภาครัฐ ขยายตัวเร่งขึ้น ตามการเบิกจ่ายโครงการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งได้รับผลดีจากเม็ดเงินเบิกจ่ายเหลือปี 2567

การค้าผ่านด่านศุลกากร มูลค่าการส่งออกขยายตัวชะลอลง ตามการส่งออกทางไปสหรัฐฯ และญี่ปุ่น ส่วนหนึ่งผลกระทบจากนโยบายภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ รวมทั้งไม่ขยายไปจีนลดลง มูลค่าการนำเข้ากลับมาขยายตัว ตามการนำเข้าสินค้าชิ้นกลางประเภทอุปกรณ์ไฟฟ้า และสินค้าทุนประเภทเครื่องจักร

การท่องเที่ยว หดตัว จากความระมัดระวังในการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มากขึ้น แม้จำนวนนักท่องเที่ยวระยะไกล (long haul) จากโซนยุโรปจะเพิ่มขึ้นตามแต่นักท่องเที่ยวระยะใกล้ (short haul) ที่เป็นสัญชาติหลักอย่างมาเลเซียและจีนลดลง ด้านนักท่องเที่ยวไทยเพิ่มขึ้นผลดีจากมาตรการกระตุ้นท่องเที่ยวในช่วงครึ่งหลังของปี 2568

ภาคอุตสาหกรรม กลับมาหดตัว จากผลของนโยบายภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ กระบวนการผลิตถุงมือยางและอาหารทะเลกระป๋อง ขณะที่การผลิตไม้ยางแปรรูปลดลงตามความต้องการจากจีนเป็นสำคัญ ด้านการผลิตยางพาราแปรรูป และน้ำมันปาล์มขยายตัวตามผลผลิตและความต้องการจากอินเดียที่มีต่อเนื่อง

รายได้เกษตรกร กลับมาหดตัว จากราคาสินค้าเกษตรหลักที่ลดลงเป็นสำคัญ โดยราคายางพาราลดลงตามความต้องการภายในตลาดโลกที่ชะลอลง จากนโยบายภาษีของสหรัฐฯ ด้านราคาทุเรียนลดลง ผลกระทบจากมาตรการตรวจสอบปนเปื้อนทุเรียนที่ส่งออกไปจีน อย่างไรก็ตาม รายได้ปาล์มน้ำมันขยายตัวตามผลผลิตที่เพิ่มขึ้น

ตลาดแรงงาน ปรับดีขึ้นเล็กน้อย สะท้อนจากจำนวนผู้ประกันตน ม.33 ที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะพื้นที่ท่องเที่ยวหลัก ขณะที่การจ้างงานนอกพื้นที่ท่องเที่ยวทรงตัว สำหรับผลกระทบจากน้ำท่วมช่วงปลายปี ส่งผลให้แรงงานบางส่วนต้องหยุดงานชั่วคราว ทั้งนี้ต้องติดตามผลกระทบต่อการทำงานในระยะถัดไป

การเงิน อัตราเงินเฟ้อ เพิ่มขึ้น ตามราคาอาหารสดประเภทเนื้อสัตว์ จากสภาพอากาศร้อนช่วงต้นปี และมรสุมช่วงปลายปี

แนวโน้มเศรษฐกิจภาคใต้ เศรษฐกิจ ปี 2569 คาดว่า “ขยายตัวชะลอลง” โดยภาคท่องเที่ยวขยายตัวตามจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น ขณะที่ภาคการค้าหดตัว ตามกำลังซื้อที่อ่อนแอ จากรายได้ภาคเกษตรที่ยังคงหดตัว สำหรับภาคผลิตและส่งออกคาดว่าหดตัว ในขณะที่การลงทุนภาครัฐคาดว่าจะหดตัวจากกระบวนการงบประมาณปี 2570 ที่อาจล่าช้า

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้

ภาวะการลงทุน

ข้อมูลจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม การลงทุนในภาคใต้ช่วง ปี 2568 มีจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการใหม่ จำนวน 127 แห่ง เงินลงทุนจำนวน 9,844.55 ล้านบาท และมีการจ้างงาน จำนวน 2,630 คน เมื่อพิจารณาตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้ เครื่องเรือนเครื่องตกแต่ง ในอาคารและผลิตภัณฑ์โลหะมีโรงงานได้รับอนุญาตเปิดกิจการใหม่มากที่สุด จำนวน 26 แห่ง เงินลงทุน 1,492.87 ล้านบาท การจ้างงาน 724 คน รองลงมา อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ ปิโตรเลียม กระจก การพิมพ์ ผลิตภัณฑ์ยาง และพลาสติก จำนวน 14 แห่ง เงินลงทุน 2,488.53 ล้านบาท การจ้างงาน 640 คน อุตสาหกรรมอาหาร เครื่องดื่มและผลิตภัณฑ์จากพืช จำนวน 12 แห่ง เงินลงทุน 1,173.92 ล้านบาท การจ้างงาน 664 คน อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ โลหะขั้นพื้นฐาน เครื่องจักร เครื่องใช้ไฟฟ้าและยานพาหนะ จำนวน 7 แห่ง เงินลงทุน 345.05 ล้านบาท การจ้างงาน 74 คน และอุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ จำนวน 68 แห่ง เงินลงทุน 4,344.17 ล้านบาท และมีการจ้างงาน 528 คน

เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน จำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการใหม่ และการจ้างงาน ลดลงร้อยละ 35.53 และ 28.20 ขณะที่เงินลงทุน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.41 เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีจำนวนโรงงานได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการใหม่มากที่สุด จำนวน 34 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 26.77 ของจำนวนโรงงานทั้งหมดในภาคใต้ รองลงมา จังหวัดสงขลา จำนวน 29 แห่ง (ร้อยละ 22.83) และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 16 แห่ง (ร้อยละ 12.60) โดยจังหวัดที่มีการจ้างงานมากที่สุด คือจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 903 คน (ร้อยละ 34.33) รองลงมา จังหวัดสงขลา จำนวน 547 คน (ร้อยละ 20.80) และจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 424 คน (ร้อยละ 16.12)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนโรงงาน เงินลงทุน และการจ้างงาน ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการใหม่ เปรียบเทียบ ปี 2567 และปี 2568

รายจังหวัด	ปี 2567			ปี 2568		
	จำนวนโรงงาน (โรง.)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	จำนวนโรงงาน (โรง.)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
นครศรีธรรมราช	29	2,089.95	482	12	1,185.18	424
กระบี่	5	182.29	39	3	303.25	177
พังงา	3	97.10	32	0	0	0
ภูเก็ต	7	522.32	142	1	17.65	15
สุราษฎร์ธานี	31	557.51	535	34	2,762.21	903
ระนอง	14	63.29	49	2	165.35	25
ชุมพร	24	898.31	359	8	1,211.00	337
สงขลา	44	4,647.87	1,871	29	3,733.06	547
สตูล	2	5.20	7	4	17.16	40
ตรัง	13	173.62	47	10	166.12	63
พัทลุง	12	62.18	56	4	24.40	20
ปัตตานี	5	58.80	23	3	4.55	8
ยะลา	5	31.22	15	1	15.50	5
นราธิวาส	3	39.45	6	16	239.12	66
รวม	197	9,429.11	3,663	127	9,844.55	2,630

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการใหม่ เงินลงทุน และการจ้างงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม เปรียบเทียบ ปี 2567 และปี 2568

อุตสาหกรรม	โรงงาน (แห่ง)		เงินลงทุน (ล้านบาท)		การจ้างงาน (คน)	
	ปี 2567	ปี 2568	ปี 2567	ปี 2568	ปี 2567	ปี 2568
อาหาร เครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์จากพืช	15	12	1,852.58	1,173.92	570	664
แปรรูปไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้ เครื่องเรือน เครื่องตกแต่งในอาคารและผลิตภัณฑ์โลหะ	28	26	708.17	1,492.87	636	724
เคมีภัณฑ์ ปิโตรเลียม กระดาษ การพิมพ์ ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก	14	14	637.20	2,488.53	209	640
ผลิตภัณฑ์โลหะ โลหะขั้นมูลฐาน เครื่องจักร เครื่องกล เครื่องใช้ไฟฟ้าและยานพาหนะ	5	7	174.88	345.06	71	74
การผลิตอื่นๆ	135	68	6,056.28	4,344.17	2,177	528
รวมทั้งสิ้น	197	127	9,429.11	9,844.55	3,663	2,630

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

ประชากร และกำลังแรงงาน

จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติที่ทำการสำรวจในช่วงปี 2568 พบว่า ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป มีจำนวน 7.89 ล้านคน มีผู้อยู่ในกำลังแรงงานรวม 5.39 ล้านคน เป็นผู้มีงานทำ 5.33 ล้านคน ผู้ว่างงาน 5.62 หมื่นคน (คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 1.04) และกำลังแรงงานที่รอฤดูกาล 1,030 คน มีผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงานจำนวน 2.51 ล้านคน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน พบว่า ผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.40 ผู้ว่างงานลดลงร้อยละ 13.98 อัตราการว่างงาน ลดลงจากร้อยละ 1.22 เป็นร้อยละ 1.04

แผนผังการจำแนกประชากรตามสถานภาพแรงงาน

**ตารางที่ 3 แสดงจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงาน
เปรียบเทียบ ปี 2567 และปี 2568**

สถานภาพแรงงาน	ปี		การเปลี่ยนแปลง	
	2567	2568	เพิ่ม/ลด	ร้อยละ
1. ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	7,846,884	7,894,348	47,464	0.60
1.1 ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน	5,375,806	5,388,277	12,471	0.23
1) ผู้มีงานทำ	5,309,734	5,331,053	21,319	0.40
2) ผู้ว่างงาน	65,323	56,194	-9,129	-13.98
3) ผู้ที่รอฤดูกาล	749	1,030	281	37.52
1.2 ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	2,471,078	2,506,071	34,993	1.42
2. อัตราการว่างงาน (%)	1.22	1.04	-0.17	-
3. อัตราการมีส่วนร่วม (%)	68.51	68.25	-0.25	

หมายเหตุ : อัตราการว่างงาน = $\frac{\text{ผู้ว่างงาน} \times 100}{\text{ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน}}$

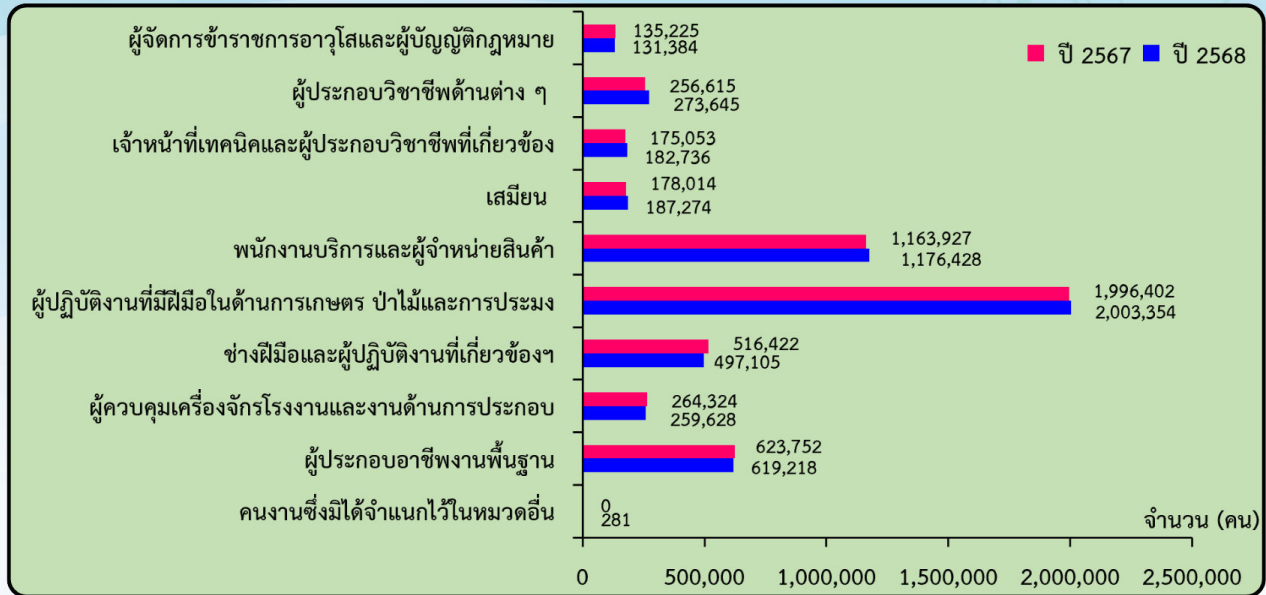
ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ภาวะการมีงานทำ

**ตารางที่ 4 แสดงจำนวนผู้มีงานทำภาคใต้ จำแนกตามประเภทอาชีพ
เปรียบเทียบ ปี 2567 และปี 2568**

ประเภทอาชีพ	ปี 2567	ปี 2568	% ▲
รวม	5,309,734	5,331,053	0.40
ผู้จัดการข้าราชการอาวุโสและผู้บริหารกฎหมาย	135,225	131,384	-2.84
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่าง ๆ	256,615	273,645	6.64
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง	175,053	182,736	4.39
เสมียน	178,014	187,274	5.20
พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	1,163,927	1,176,428	1.07
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้และการประมง	1,996,402	2,003,354	0.35
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	516,422	497,105	-3.74
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและงานด้านการประกอบ	264,324	259,628	-1.78
ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	623,752	619,218	-0.73
คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	0	281	-

แผนภูมิที่ 1 แสดงจำนวนผู้มีงานทำภาคใต้ จำแนกตามประเภทอาชีพ เปรียบเทียบ ปี 2567 และปี 2568

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

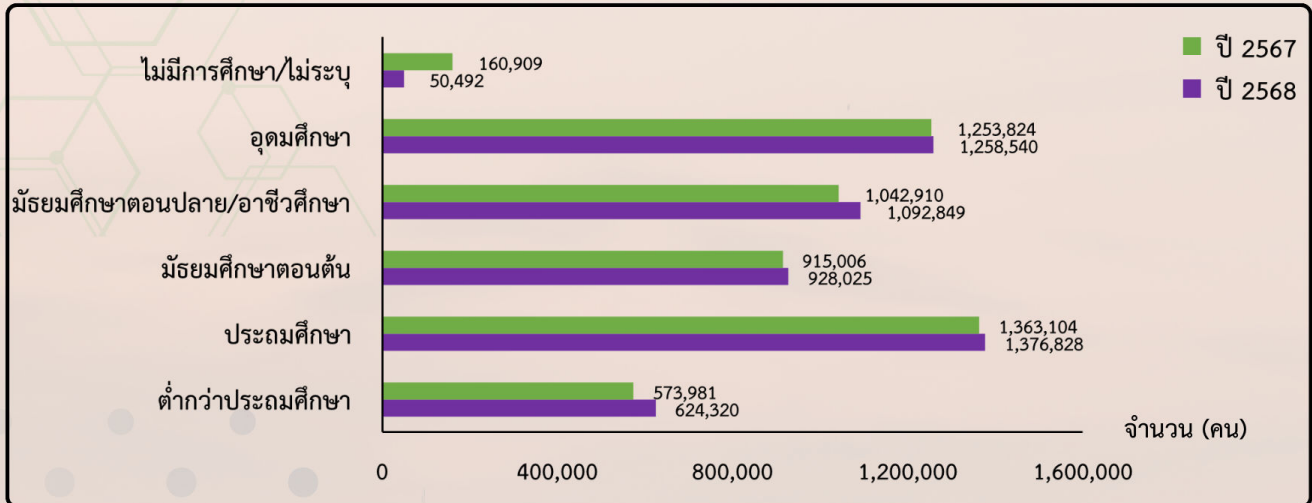
ผู้มีงานทำกระจุกตัวอยู่ในอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้และการประมงมากที่สุด จำนวน 2 ล้านคน (ร้อยละ 37.58) รองลงมา คือ พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า จำนวน 1.18 ล้านคน (ร้อยละ 22.07) และอาชีพงานพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขายและการให้บริการ จำนวน 6.19 แสนคน (ร้อยละ 11.62) เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า ส่วนใหญ่ผู้มีงานทำมีจำนวนเพิ่มขึ้น ยกเว้น ผู้จัดการข้าราชการอาวุโสและผู้บัญญัติกฎหมาย ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและงานด้านการประกอบ ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องๆ และอาชีพงานพื้นฐานมีจำนวนผู้มีงานทำลดลง

จำนวนผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรกรรม 5 อันดับแรก จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

จากจำนวนผู้มีงานทำ นอกภาคเกษตรกรรม 5 อันดับแรก พบว่า อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก มีจำนวนผู้มีงานทำมากที่สุด ร้อยละ 16.67 ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมาคือ กิจกรรมโรงแรม และอาหาร ร้อยละ 10.07 การผลิต ร้อยละ 7.23 การก่อสร้าง ร้อยละ 5.24 และการบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ ร้อยละ 4.63

แผนภูมิที่ 2 แสดงจำนวนผู้มีงานทำภาคใต้เปรียบเทียบกับผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษา เปรียบเทียบ ปี 2567 และปี 2568

เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของผู้มีงานทำ พบว่า เป็นผู้ที่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษามากที่สุด จำนวน 1,376,828 คน คิดเป็นร้อยละ 25.83 ของผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมาคือ ระดับอุดมศึกษา จำนวน 1,258,540 คน (ร้อยละ 23.61) และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/อาชีวศึกษา จำนวน 1,092,849 คน (ร้อยละ 20.50) เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า ผู้มีงานทำเกือบทุกระดับการศึกษา มีจำนวนเพิ่มขึ้น ยกเว้นไม่มีการศึกษา/ไม่ระบุ มีจำนวนผู้มีงานทำลดลง

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน ปี 2568

จำนวนผู้มีงานทำ 5,331,053 คน

สถานภาพการทำงานของผู้มีงานทำในภาคใต้ พบว่า ทำงานส่วนตัวมากที่สุด จำนวน 2,009,981 คน คิดเป็นร้อยละ 37.70 รองลงมา เป็นลูกจ้างเอกชน จำนวน 1,712,443 คน (ร้อยละ 32.12) และช่วยธุรกิจครัวเรือน จำนวน 847,355 คน (ร้อยละ 15.89) เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เกือบทุกสถานภาพการทำงาน มีจำนวนเพิ่มขึ้น ยกเว้น สถานภาพนายจ้าง และลูกจ้างเอกชนที่มีจำนวนผู้มีงานทำลดลง

จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงาน ปี 2568

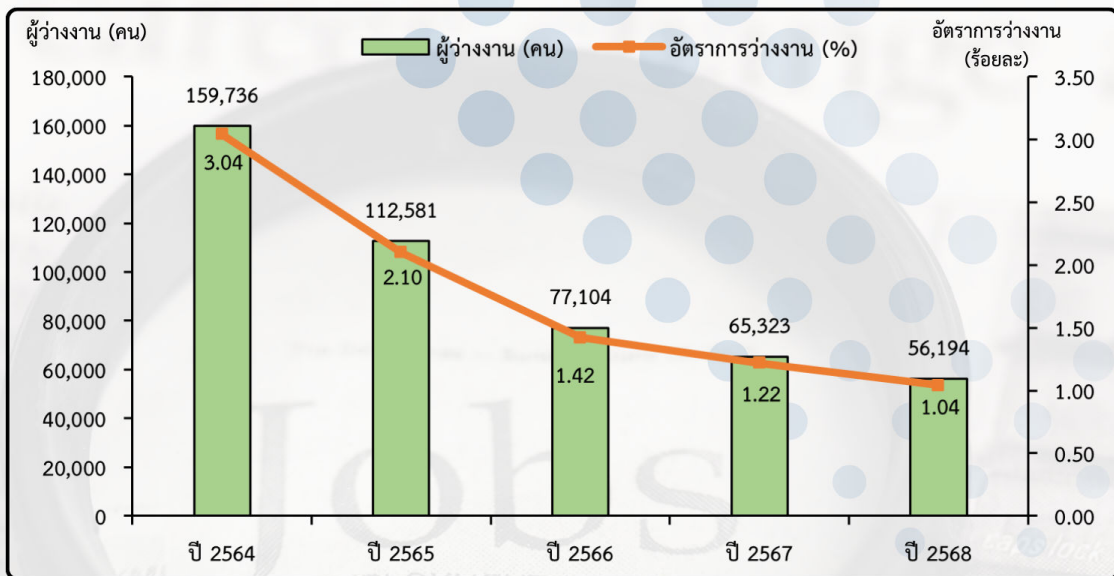
เมื่อพิจารณาชั่วโมงการทำงาน พบว่า ผู้มีงานทำที่ทำงานตั้งแต่ 35 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์มากที่สุด จำนวน 3,499,504 คน คิดเป็นร้อยละ 65.64 รองลงมา ผู้มีงานทำที่ทำงานน้อยกว่า 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (1-34 ชั่วโมง) จำนวน 1,741,926 คน (ร้อยละ 32.68) และผู้มีงานทำประจำ แต่ไม่ได้ทำงานในสัปดาห์ที่ทำการสำรวจ

(0 ชั่วโมง) จำนวน 89,623 คน (ร้อยละ 1.68) เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ผู้มีงานทำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชั่วโมง) และทำงานมากกว่า 35 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ มีจำนวนลดลง ขณะที่การทำงานน้อยกว่า 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีจำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้น

ภาวะการว่างงาน

แผนภูมิที่ 3 แสดงจำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน เปรียบเทียบ ปี 2564 - 2568

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ปี 2568 ภาคใต้มีผู้ว่างงานจำนวน 56,194 คน หรือมีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 1.04 ลดลงร้อยละ 0.17 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยจังหวัดนราธิวาส มีอัตราการว่างงานสูงที่สุดในภาคใต้ ร้อยละ 2.73 รองลงมาคือ จังหวัดพังงา ร้อยละ 1.84 และจังหวัดสตูล ร้อยละ 1.57 และอัตราการว่างงานต่ำสุดอยู่ที่จังหวัดชุมพร ร้อยละ 0.29 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน มีอัตราการว่างงานลดลง 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชุมพร จังหวัดพัทลุง จังหวัดระนอง จังหวัดปัตตานี จังหวัดตรัง จังหวัดสงขลา และจังหวัดนราธิวาส จังหวัดที่มีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดสตูล และจังหวัดยะลา

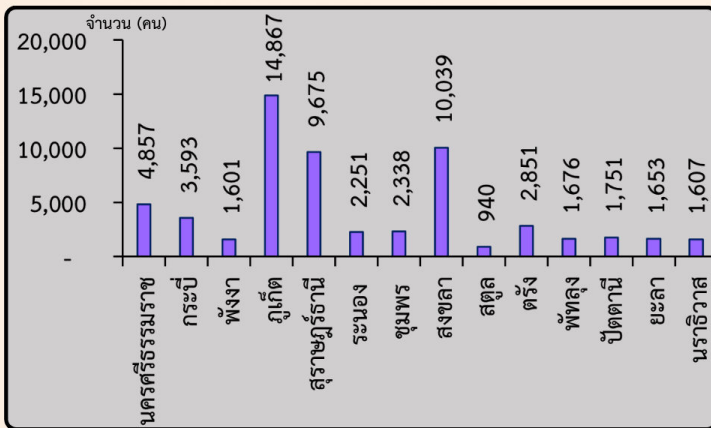
สถานประกอบการและผู้ประกันตน

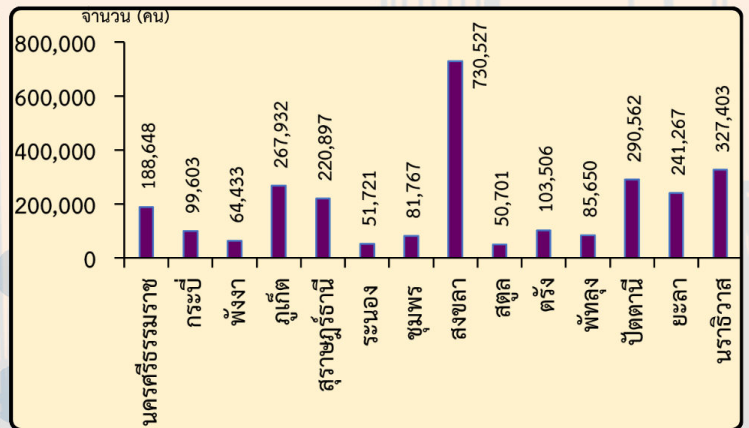
สถานประกอบการใน 14 จังหวัดภาคใต้อยู่ในระบบประกันสังคม จำนวน 59,699 แห่ง เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2567 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.07 และจำนวนผู้ประกันตนเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.49 โดยมีผู้ประกันตนจำนวน 2,804,617 คน แยกเป็น มาตรา 33 จำนวน 876,838 คน มาตรา 39 จำนวน 141,662 คน และมาตรา 40 จำนวน 1,786,117 คน โดยจังหวัดภูเก็ต มีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนในระบบประกันสังคมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.90 รองลงมา ได้แก่ จังหวัดสงขลา ร้อยละ 16.82 และจังหวัดสุราษฎร์ธานี ร้อยละ 16.21

ในส่วนของผู้ประกันตน พบว่า จังหวัดสงขลา มีลูกจ้างขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.05 รองลงมาคือ จังหวัดนราธิวาส ร้อยละ 11.67 และจังหวัดปัตตานี ร้อยละ 10.36

แผนภูมิที่ 4 แสดงจำนวนสถานประกอบการ 14 จังหวัดภาคใต้ ณ เดือนธันวาคม 2568

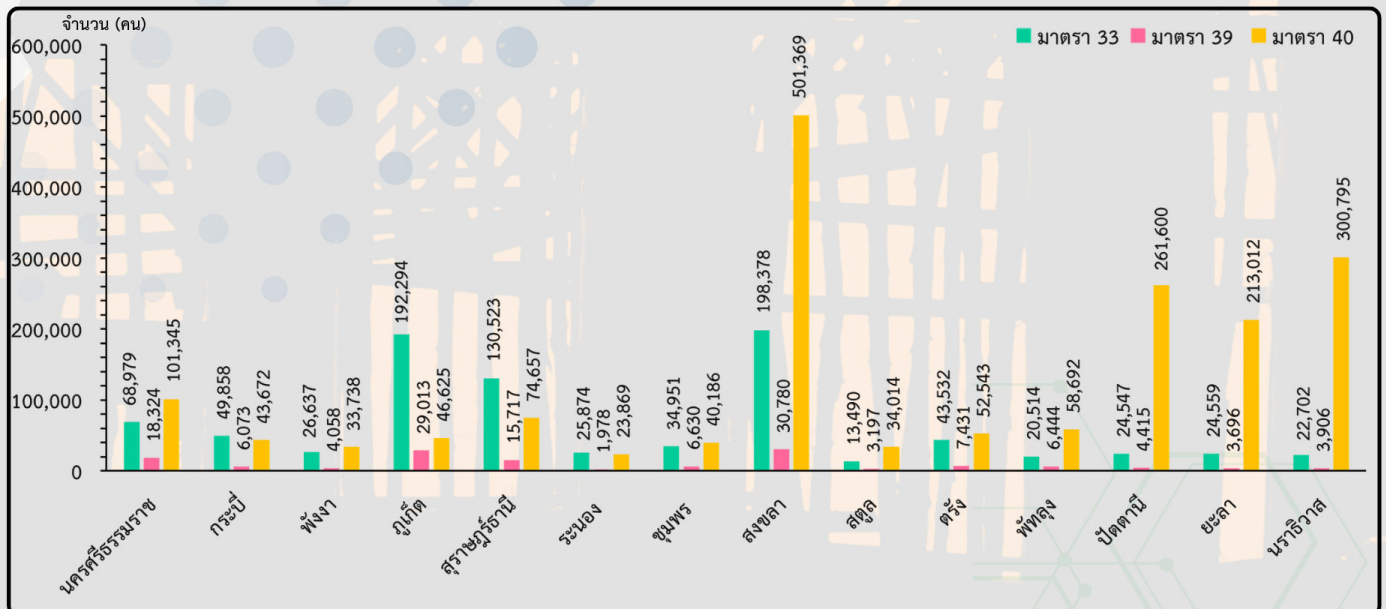

แผนภูมิที่ 5 แสดงจำนวนผู้ประกันตนคงเหลือ 14 จังหวัดภาคใต้ ณ เดือนธันวาคม 2568

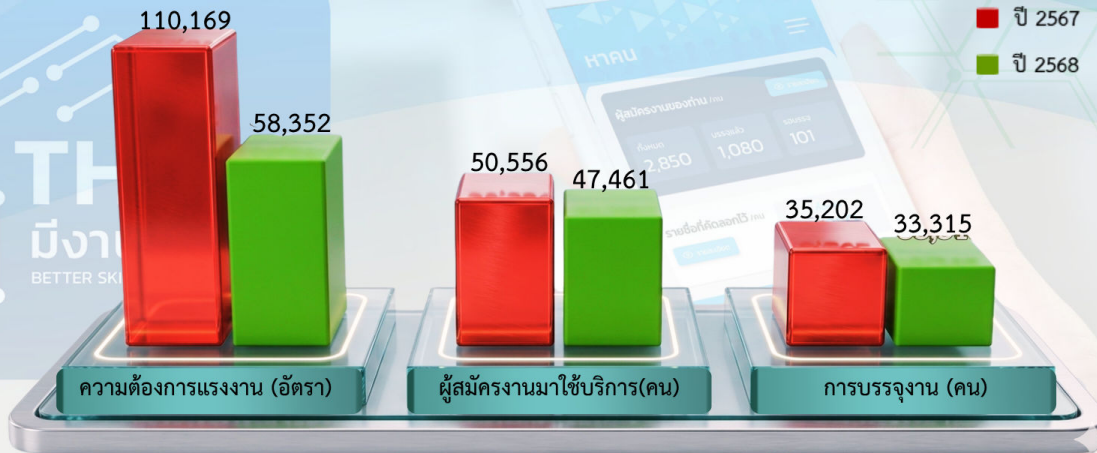
ที่มา: กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานประกันสังคม

แผนภูมิที่ 6 แสดงจำนวนผู้ประกันตนมาตรา 33 มาตรา 39 และมาตรา 40 จำแนกรายจังหวัด ณ เดือนธันวาคม 2568

ที่มา: กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานประกันสังคม

แผนภูมิที่ 7 เปรียบเทียบความต้องการแรงงาน ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน ปี 2567 กับ ปี 2568

จากข้อมูลการให้บริการจัดหางานของกรมการจัดหางานใน 14 จังหวัดภาคใต้ พบว่า ปี 2568 มีความต้องการแรงงาน จำนวน 58,352 อัตรา ผู้สมัครงานมาใช้บริการ จำนวน 47,461 คน และการบรรจุงาน จำนวน 33,315 คน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า ความต้องการแรงงานลดลงร้อยละ 47.03 ผู้สมัครงานมาใช้บริการ และการบรรจุงาน ลดลงร้อยละ 6.12 และ 5.36 ตามลำดับ

ความต้องการแรงงาน

ประเภทอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ จำนวน 19,233 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 32.96 รองลงมา การผลิต จำนวน 13,824 อัตรา (ร้อยละ 23.69) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำนวน 8,919 อัตรา (ร้อยละ 15.28) กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ จำนวน 2,708 อัตรา (ร้อยละ 4.64) และการก่อสร้าง จำนวน 2,021 อัตรา (ร้อยละ 3.64)

ประเภทอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมาก 3 อันดับแรก

1 การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์ จำนวน 19,233 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 32.96 จำแนกรายละเอียดหมวดย่อย 3 อันดับแรก

1 การขายปลีกสินค้าทั่วไป
จำนวน 9,299 อัตรา

2 การขายส่งยกเว้น ยานยนต์ และจักรยานยนต์
จำนวน 6,936 อัตรา

3 การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์
จำนวน 2,998 อัตรา

2 การผลิต จำนวน 13,824 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 23.69 จำแนกรายละเอียดหมวดย่อย 3 อันดับแรก

1 การผลิต ผลิตภัณฑ์อาหาร
จำนวน 6,998 อัตรา

2 การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก
จำนวน 2,797 อัตรา

3 การผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ทำจากแร่โลหะ
จำนวน 830 อัตรา

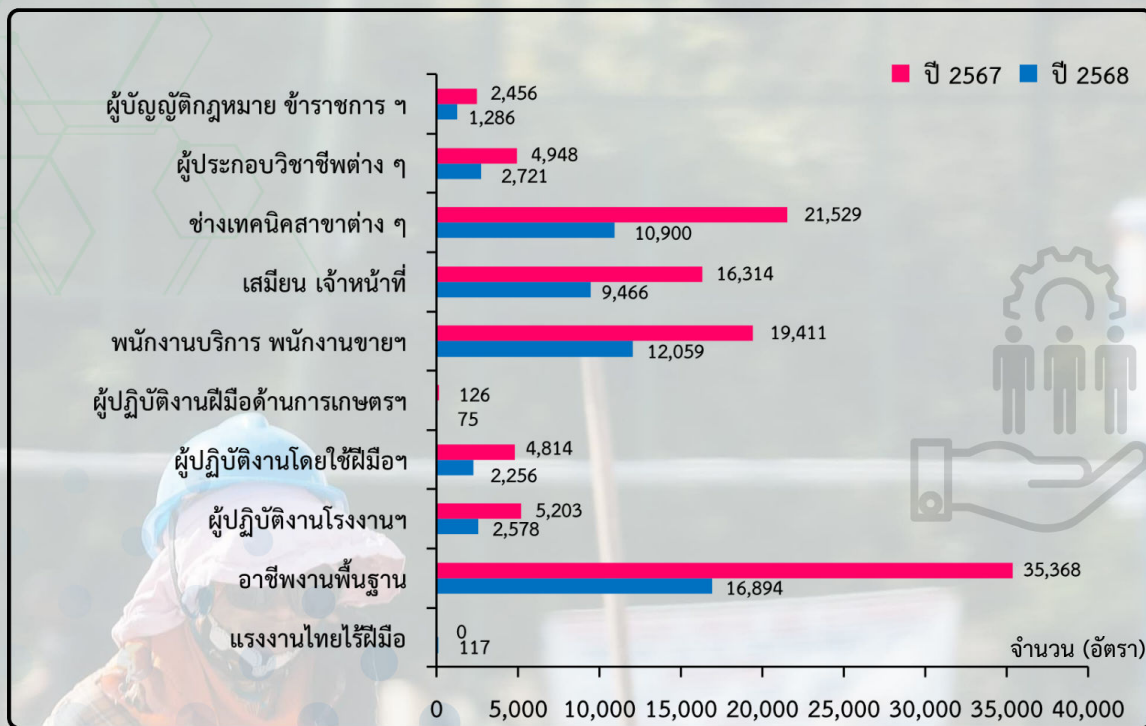
3 ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำนวน 8,919 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 15.28 จำแนกรายละเอียดหมวดย่อย 2 อันดับแรก

1 ที่พักแรม โรงแรม รีสอร์ท และห้องชุด
จำนวน 7,836 อัตรา

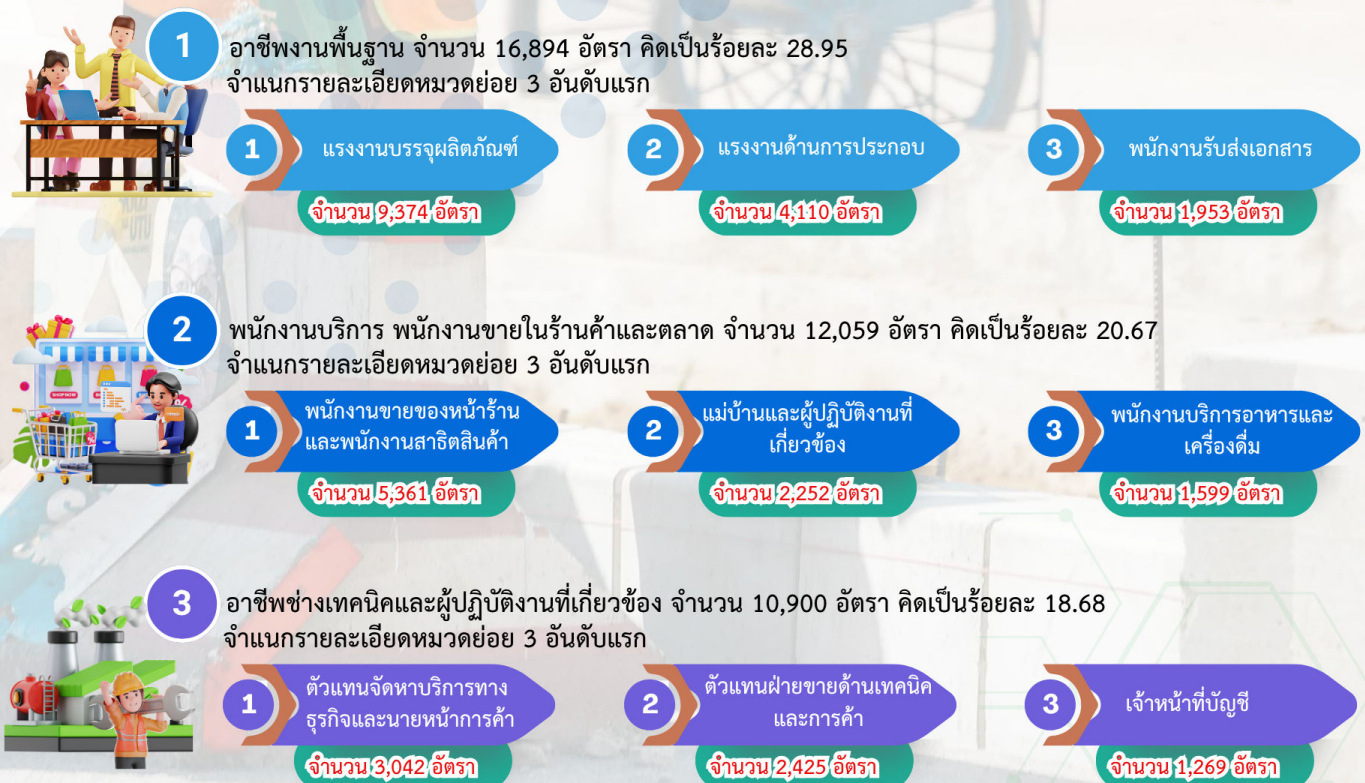
2 การบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม
จำนวน 1,083 อัตรา

แผนภูมิที่ 8 เปรียบเทียบความต้องการแรงงาน จำแนกตามประเภทอาชีพปี 2567 กับปี 2568

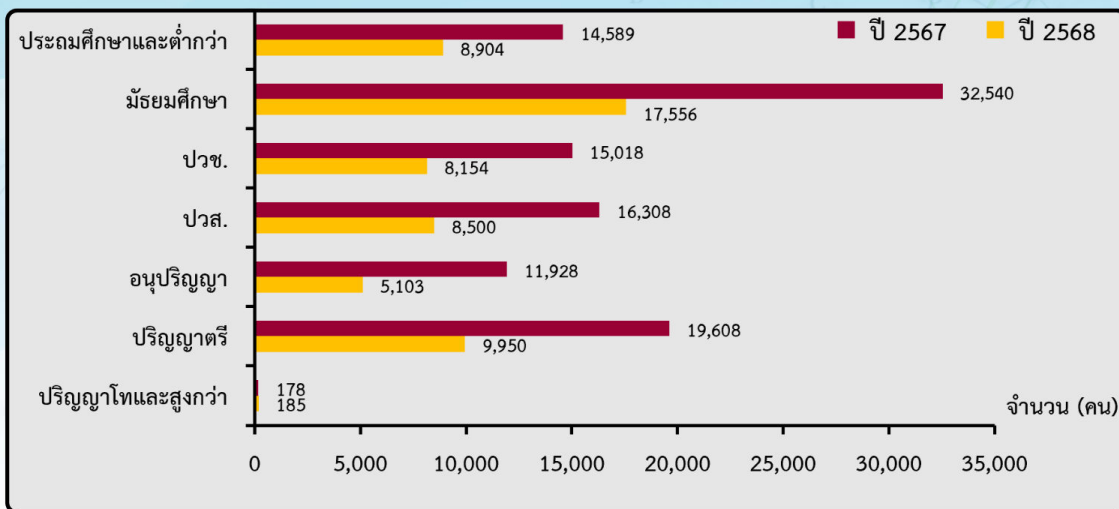

เมื่อพิจารณาประเภทอาชีพของความต้องการแรงงาน พบว่า อาชีพงานพื้นฐาน มีความต้องการแรงงานมากที่สุด จำนวน 16,894 อัตรา (ร้อยละ 28.95) รองลงมา อาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน 12,059 อัตรา (ร้อยละ 20.67) และอาชีพช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 10,900 อัตรา (ร้อยละ 18.68) เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า ทุกประเภทอาชีพมีความต้องการแรงงานลดลง

ประเภทอาชีพที่มีความต้องการแรงงานมาก 3 อันดับแรก

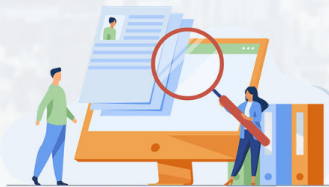

แผนภูมิที่ 9 เปรียบเทียบความต้องการแรงงาน จำแนกตามระดับการศึกษา ปี 2567 และปี 2568

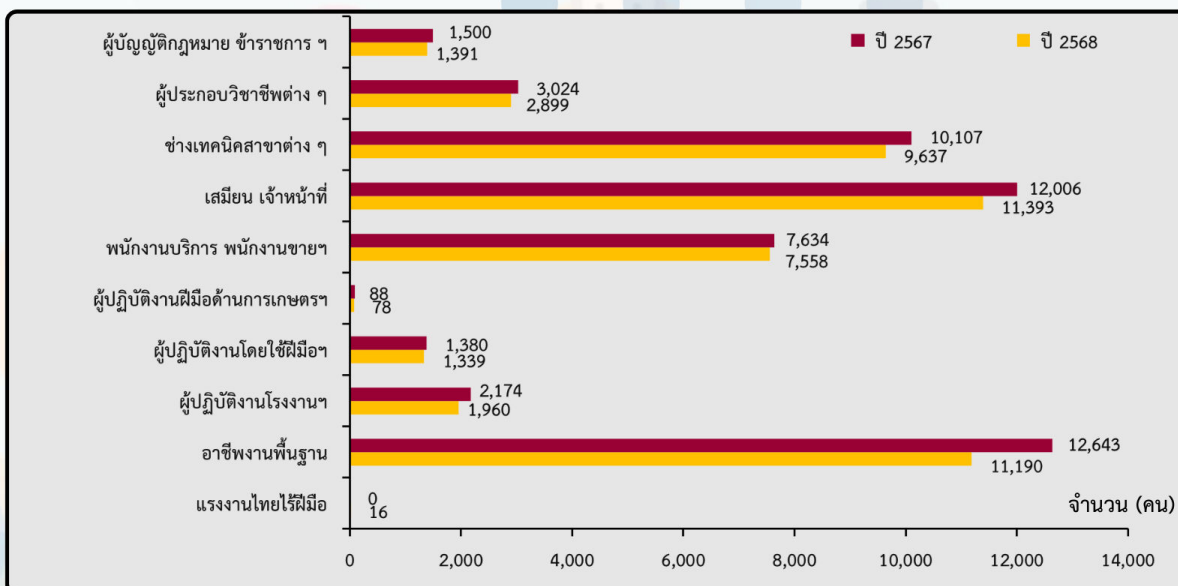

นายจ้าง/สถานประกอบการต้องการแรงงานที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด จำนวน 17,556 อัตรา (ร้อยละ 30.09) รองลงมา ระดับปริญญาตรี จำนวน 9,950 อัตรา (ร้อยละ 17.05) และประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน 8,904 อัตรา (ร้อยละ 15.26) เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า เกือบทุกระดับการศึกษา มีความต้องการแรงงานลดลง ยกเว้น ระดับปริญญาโทและสูงกว่า ที่มีความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

ผู้สมัครงาน

แผนภูมิที่ 10 เปรียบเทียบจำนวนผู้สมัครงาน จำแนกตามประเภทอาชีพ ปี 2567 และปี 2568

เมื่อพิจารณาประเภทอาชีพ พบว่า เสมียน เจ้าหน้าที่ มีผู้สมัครงานมากที่สุด จำนวน 11,389 คน (ร้อยละ 24.00) รองลงมา อาชีพงานพื้นฐาน จำนวน 11,190 คน (ร้อยละ 23.59) และช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 9,637 คน (ร้อยละ 20.31) เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน พบว่าทุกประเภทอาชีพ มีจำนวนผู้สมัครงานลดลง

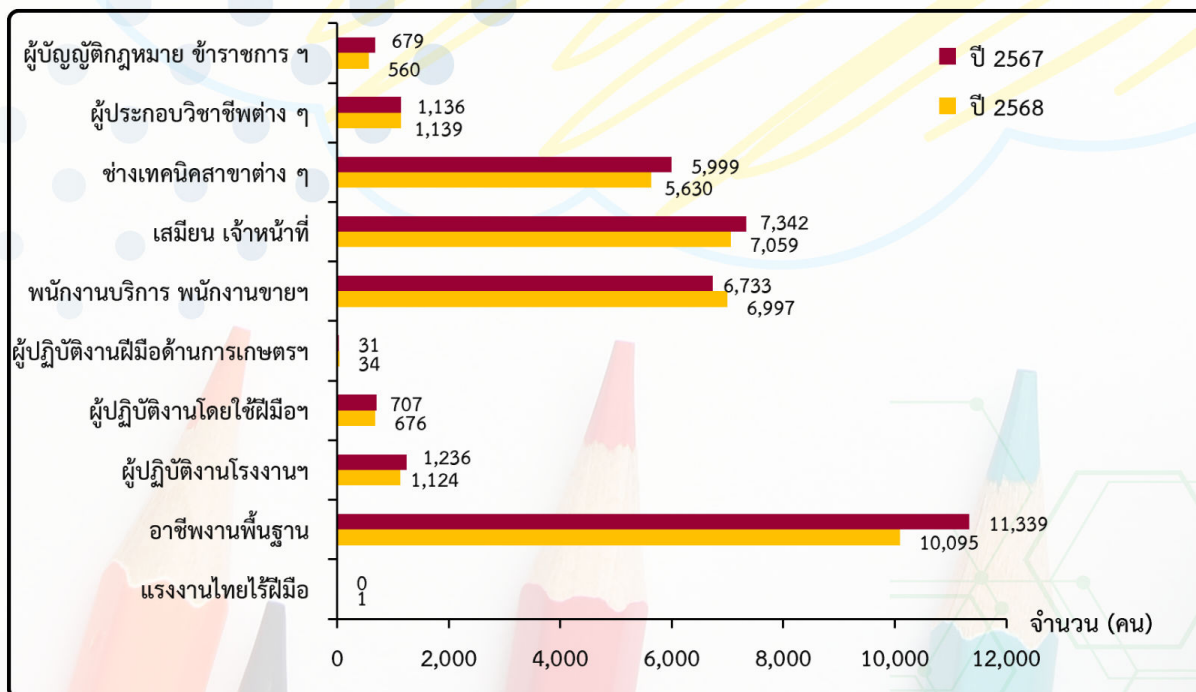

ผู้สมัครงานที่ได้รับการบรรจงาน จำนวน 33,315 คน จังหวัดที่มีการบรรจงานมากที่สุด คือ จังหวัดกระบี่ จำนวน 4,829 คน (ร้อยละ 14.49) รองลงมา จังหวัดภูเก็ต จำนวน 4,516 คน (ร้อยละ 13.56) และจังหวัดสงขลา จำนวน 3,505 คน (ร้อยละ 10.52) ประเภทอุตสาหกรรมกรรมการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ จักรยานยนต์ มีการบรรจงานมากที่สุด จำนวน 9,447 คน (ร้อยละ 28.36) รองลงมา อุตสาหกรรมการผลิต จำนวน 7,621 คน (ร้อยละ 22.88) และอุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำนวน 6,651 คน (ร้อยละ 19.96) เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน การบรรจงานลดลงร้อยละ 5.36

ประเภทอุตสาหกรรมที่มีการบรรจงานมาก 3 อันดับแรก

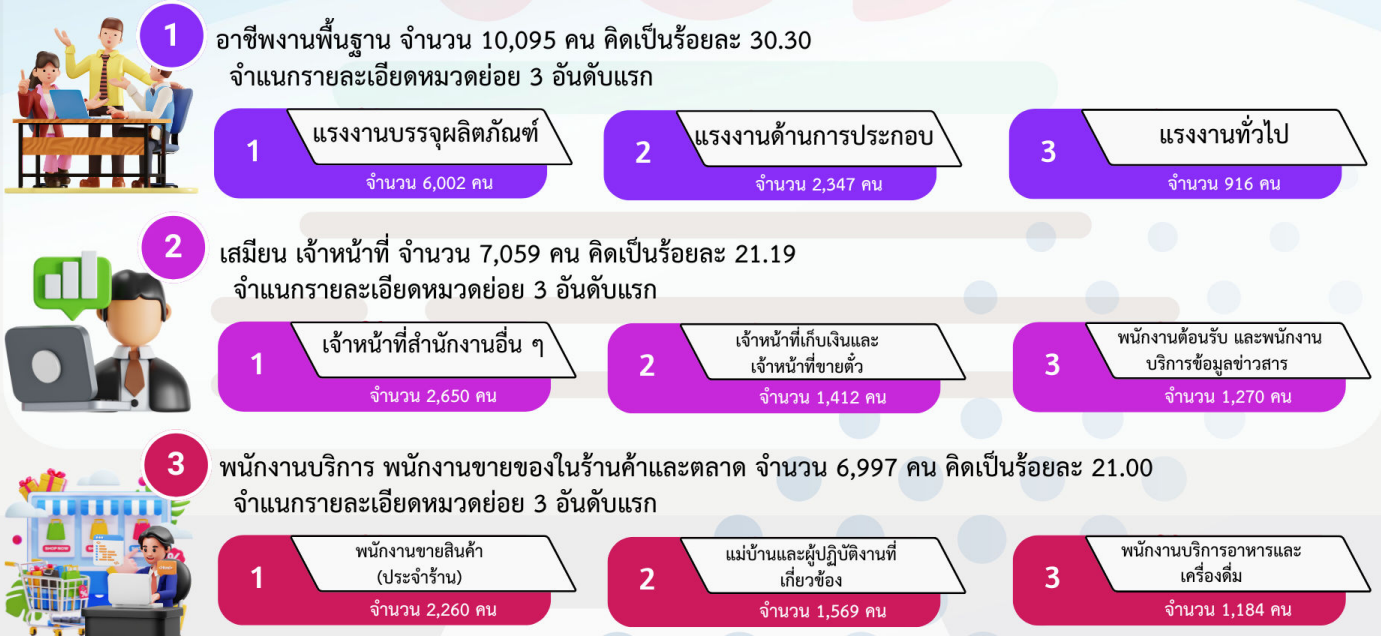

แผนภูมิที่ 11 เปรียบเทียบจำนวนการบรรจงาน จำแนกตามประเภทอาชีพ ปี 2567 และปี 2568

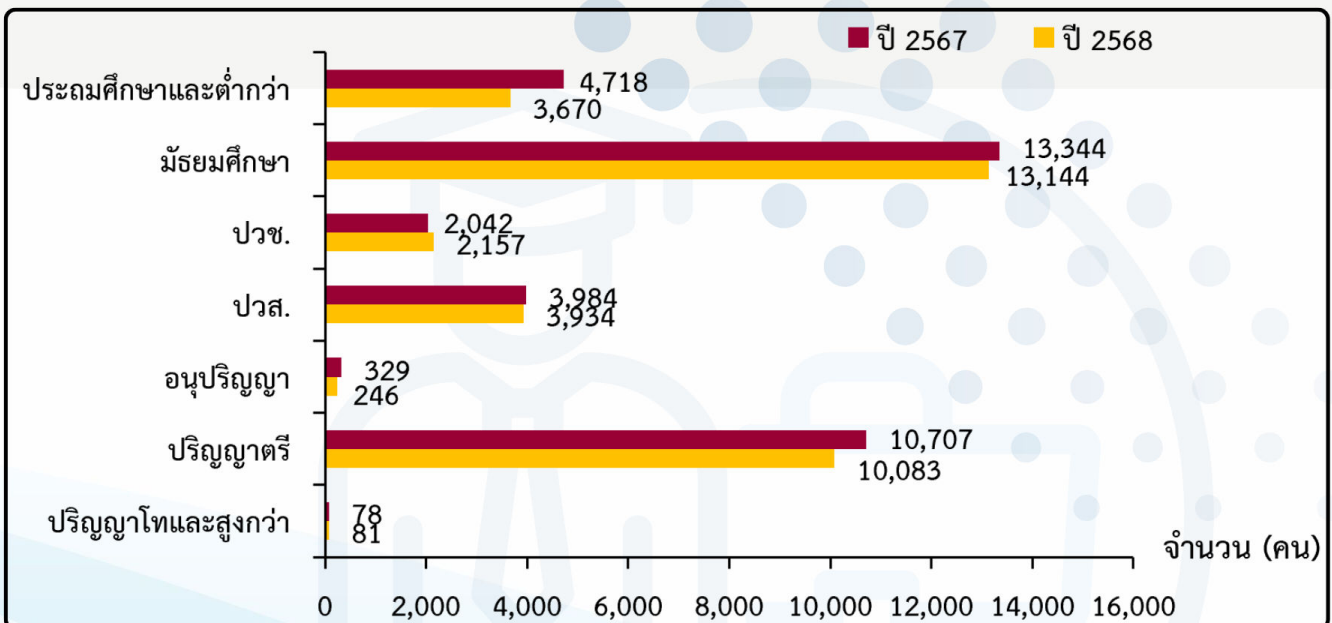

เมื่อพิจารณาประเภทอาชีพ พบว่า อาชีพงานพื้นฐาน มีการบรรจุนานมากที่สุด จำนวน 10,095 คน (ร้อยละ 30.30) รองลงมา อาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน 7,059 คน (ร้อยละ 21.19) พนักงานบริการ พนักงานขายของในร้านค้าและตลาด จำนวน 6,997 คน (ร้อยละ 21.00) เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนการบรรจุนานลดลงเกือบทุกประเภทอาชีพ ยกเว้นพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด และผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมงที่มีการบรรจุนานเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

ประเภทอาชีพที่มีการบรรจุนานมาก 3 อันดับแรก

แผนภูมิที่ 12 เปรียบเทียบจำนวนการบรรจุนาน จำแนกตามระดับการศึกษา ปี 2567 และปี 2568

สำหรับระดับการศึกษาที่มีการบรรจุนานที่สุด ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 13,144 คน (ร้อยละ 39.45) รองลงมา ระดับปริญญาตรี จำนวน 10,083 คน (ร้อยละ 30.27) และระดับปวส. จำนวน 3,934 คน (ร้อยละ 11.81) และมีอายุระหว่าง 30-39 ปี มากที่สุด จำนวน 11,197 คน (ร้อยละ 33.61) รองลงมา อายุระหว่าง 25-29 ปี จำนวน 7,626 คน (ร้อยละ 22.89) และอายุระหว่าง 40-49 ปี จำนวน 6,627 คน (ร้อยละ 19.89)

ที่มา : ระบบไทยมีงานทำ กรมการจัดหางาน

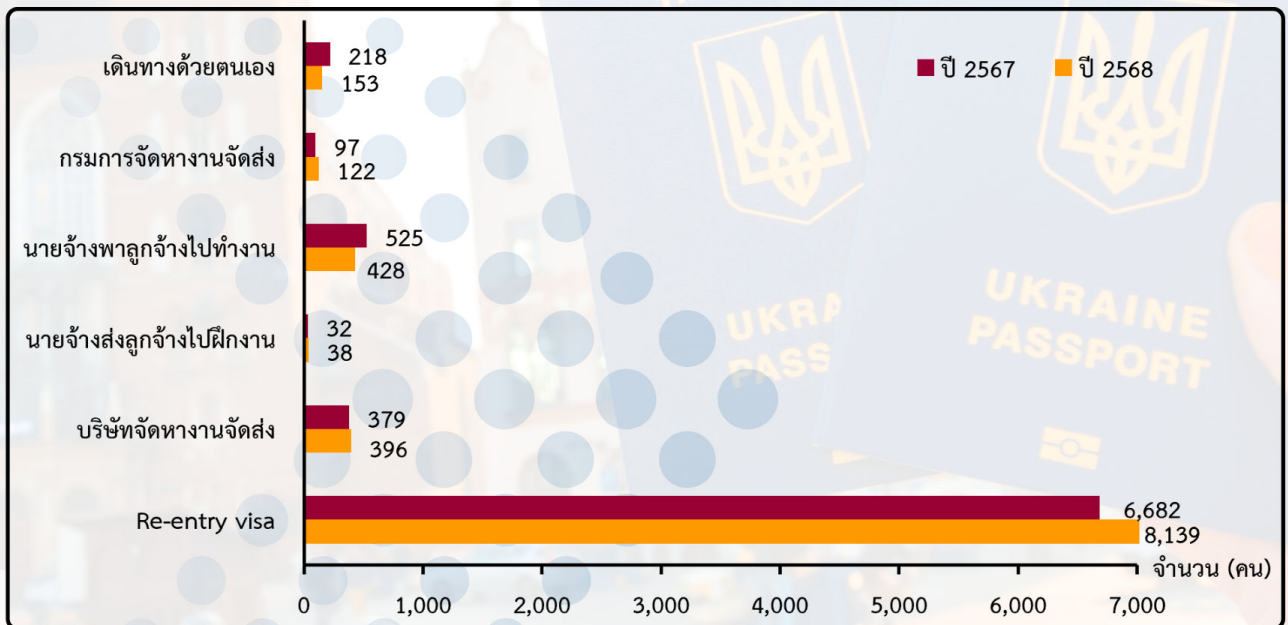
การไปทำงานต่างประเทศ

ภาคใต้มีแรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศในช่วงปี 2568 จำนวน 9,266 คน (ชาย 6,707 คน หญิง 2,559 คน) เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 16.80

แรงงานเดินทางไปทำงานโดยวิธี Re-entry visa (เป็นแรงงานซึ่งได้รับการต่อสัญญาจ้างและได้รับอนุญาตให้เดินทางกลับไปทำงานต่างประเทศ) มากที่สุด จำนวน 8,139 คน (ร้อยละ 87.84) รองลงมา นายจ้างพาลูกจ้างไปทำงาน จำนวน 428 คน (ร้อยละ 4.62) และบริษัทจัดหางานจัดส่ง จำนวน 396 คน (ร้อยละ 4.27) จังหวัดสตูลมีแรงงานไทยเดินทางไปทำงานต่างประเทศมากที่สุด จำนวน 2,506 คน (ร้อยละ 27.05) รองลงมา จังหวัดสงขลา จำนวน 2,254 คน (ร้อยละ 24.33) และจังหวัดปัตตานี จำนวน 1,582 คน (ร้อยละ 17.07)

แผนภูมิที่ 13 เปรียบเทียบจำนวนแรงงานที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามวิธีการเดินทาง ปี 2567 และปี 2568

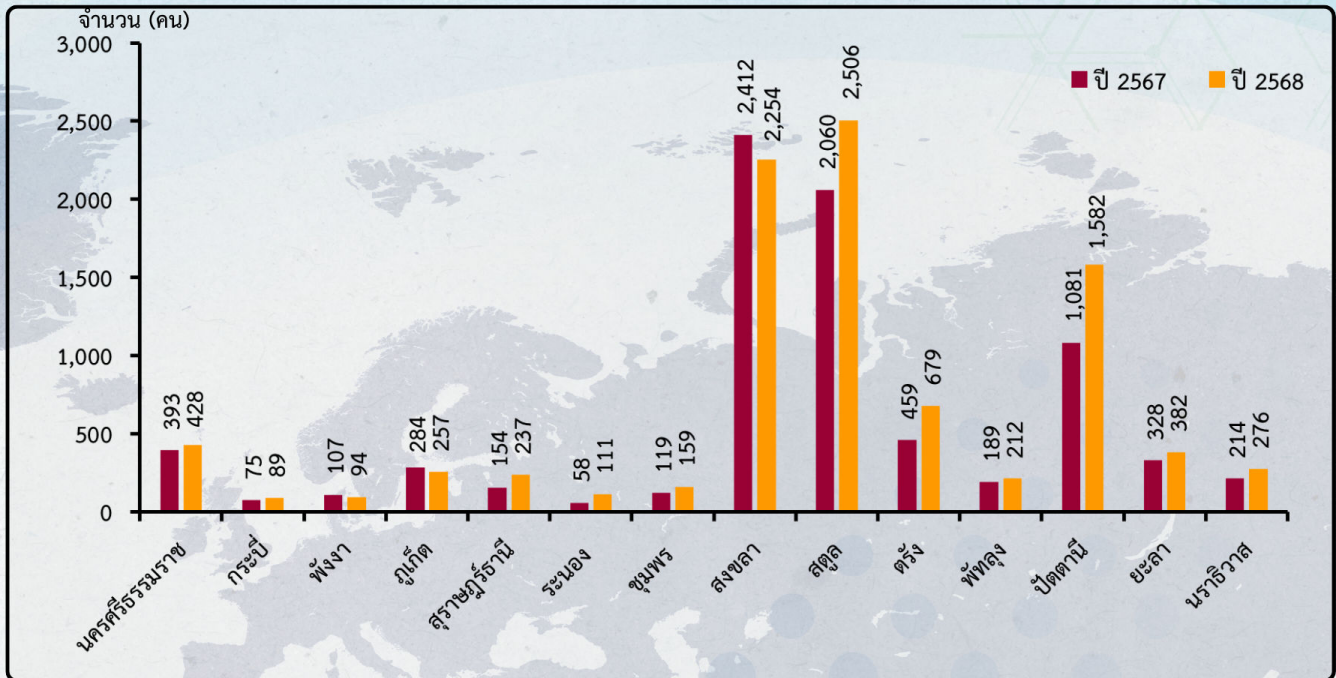

5 จังหวัดที่แรงงานเดินทางไปทำงานต่างประเทศมากที่สุด

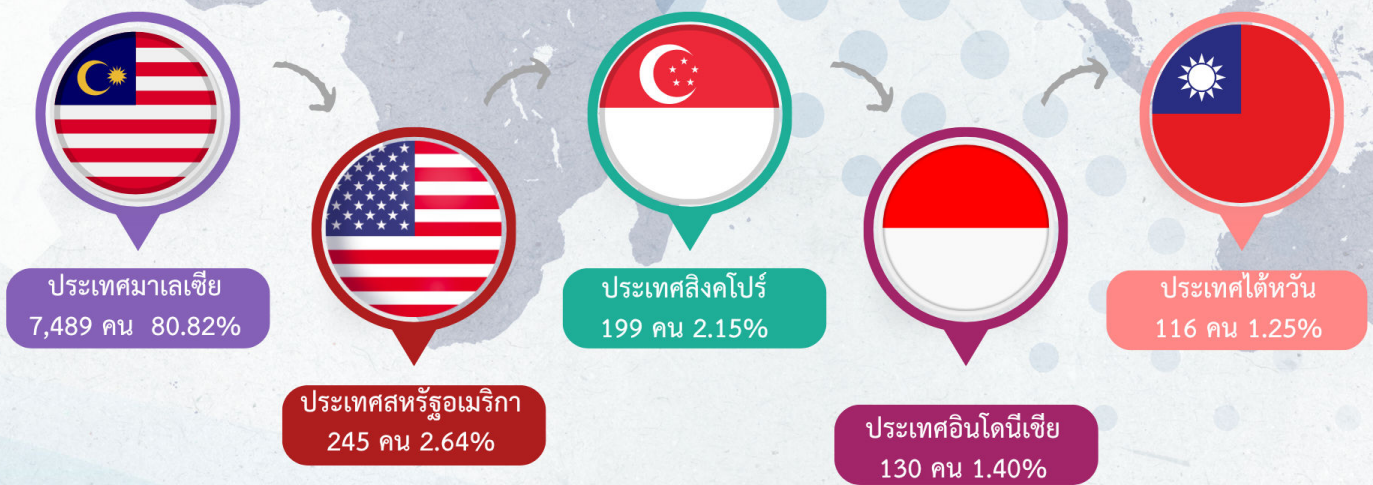

- 1 จังหวัดสตูล
2,506 คน (27.05%)
- 2 จังหวัดสงขลา
2,254 คน (24.33%)
- 3 จังหวัดปัตตานี
1,582 คน (17.07%)
- 4 จังหวัดตรัง
679 คน (7.33%)
- 5 จังหวัดนครศรีธรรมราช
428 คน (4.62%)

**แผนภูมิที่ 14 เปรียบเทียบจำนวนแรงงานที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกรายจังหวัด ปี 2567 และปี 2568**

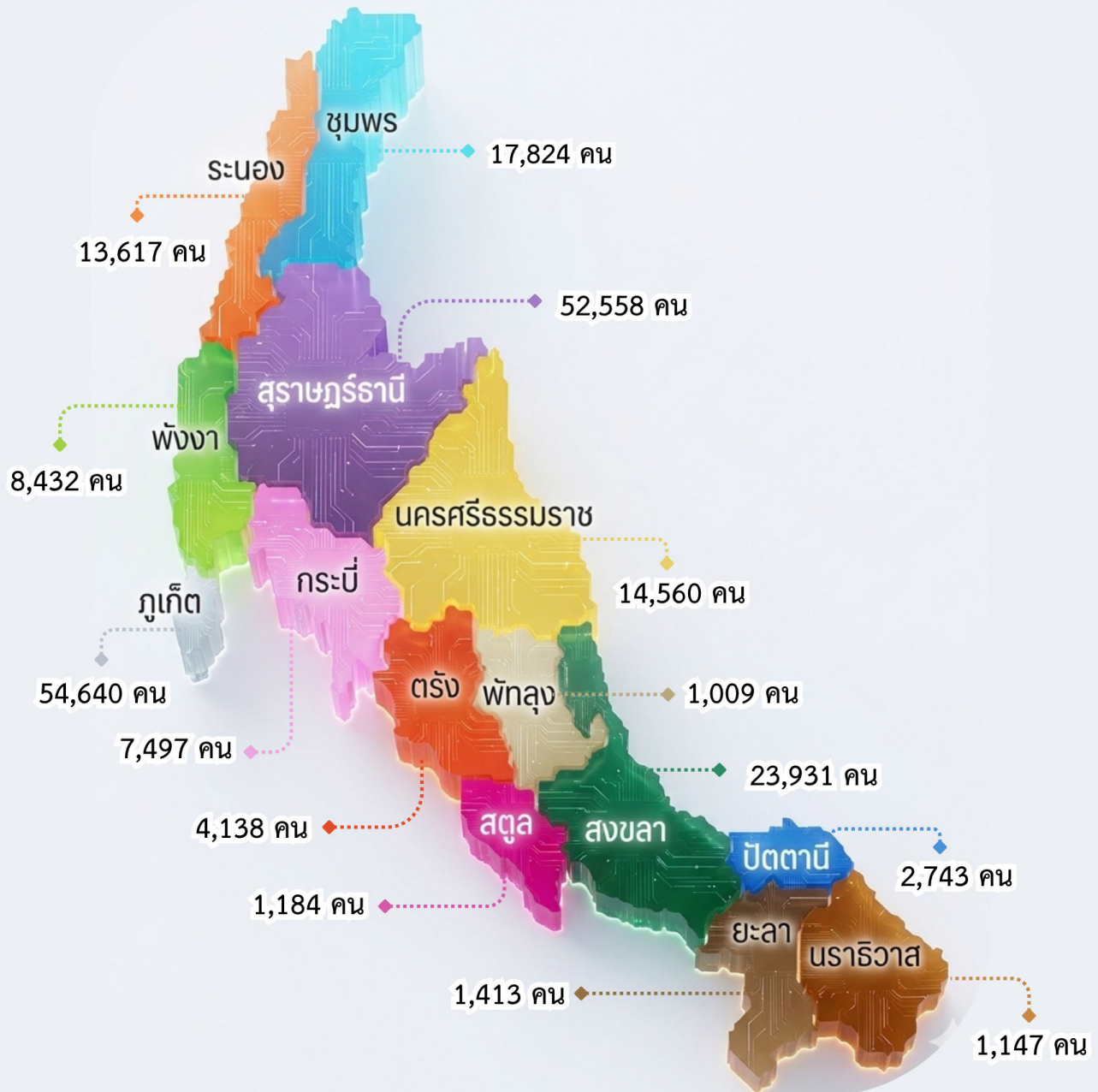
5 ประเทศที่แรงงานเดินทางไปทำงานต่างประเทศมากที่สุด

ที่มา : กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ

การทำงานของคนต่างด้าว

3 จังหวัดที่แรงงานต่างด้าวได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด

1

จังหวัดภูเก็ต

จำนวน 54,640 คน
ร้อยละ 26.69

2

จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จำนวน 52,558 คน
ร้อยละ 25.68

3

จังหวัดสงขลา

จำนวน 23,931 คน
ร้อยละ 11.69

ที่มา: สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว

**จำนวนแรงงานต่างด้าวตามลักษณะการเข้าเมืองรายมาตรา ตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561**

1. มาตรา 59 จำนวน 59,155 คน คิดเป็นร้อยละ 28.90 ของแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงาน
ในภาคใต้ จำแนกเป็นประเภททั่วไป จำนวน 24,710 คน (ร้อยละ 41.77) นำเข้าตาม MOU จำนวน 34,445 คน
(ร้อยละ 58.23)
2. มาตรา 62 (ส่งเสริมการลงทุน) จำนวน 941 คน (ร้อยละ 0.46)
3. มาตรา 63/1 (ชนกลุ่มน้อย) จำนวน 2,055 คน (ร้อยละ 1.00)
4. มาตรา 63/2 จำนวน 142,189 คน คิดเป็นร้อยละ 69.46 (มติ ครม. 24 กันยายน 2567 และมติ ครม.
4 กุมภาพันธ์ 2568 (ต่ออายุ)) จำนวน 6,314 คน (ร้อยละ 4.44) และ (มติ ครม. 24 กันยายน 2567 (จัดทะเบียน
สถานะไม่ถูกต้องกฎหมาย)) จำนวน 135,875 คน (ร้อยละ 95.56)
5. มาตรา 64 คนต่างด้าวทำงานไป - กลับ หรือตามฤดูกาล จำนวน 353 คน (ร้อยละ 0.17)

แรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือในภาคใต้ ณ เดือนธันวาคม 2568

60 ยังไหว ทำไมต้องเกษียณ การออกแบบชีวิตใหม่ สังคมไทยพร้อมหรือยัง?

60 ปีคือจุดจบที่สมบูรณ์ของชีวิตการทำงานจริงหรือ?

คำถามนี้กำลังมีความหมายมากขึ้นในวันที่ประเทศไทยและภูมิภาคอาเซียนกำลังก้าวสู่ “สังคมสูงอายุขั้นสุดยอด” (Super-Aged Society) อย่างรวดเร็ว โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมเดิมที่เคยขับเคลื่อนด้วยแรงงานหนุ่มสาวกำลังถูกท้าทายอย่างหนัก สถานการณ์นี้ไม่ใช่วิกฤตทางงบประมาณ หรือภาระด้านสวัสดิการทางสังคม แต่เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญที่ต้องช่วยกันรื้อฟื้นศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ที่มากด้วยประสบการณ์ให้กลับมาเป็นฟันเฟืองหลักอีกครั้ง

ประเด็นเหล่านี้สอดคล้องกับผลการศึกษาเบื้องต้น เรื่อง “ส่งเสริมการสูงวัยอย่างมีความสุขในอาเซียน: เสริมสร้างสุขภาพ ความมั่นคง และการมีส่วนร่วมทางสังคม” (Promoting Happy Ageing in ASEAN: Enhancing Health, Security, and Social Participation) โดยความร่วมมือระหว่างศูนย์อาเซียนเพื่อการสูงวัยอย่างมีศักยภาพและนวัตกรรม (ACAI) มูลนิธิโครงการประเมินเทคโนโลยีและนโยบายสุขภาพ (HITAP) และสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) เพื่อนำเสนอแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางสังคมและความมั่นคงทางรายได้ผ่านการทำงาน โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการสูงวัยอย่างมีความสุข

หนึ่งในทางออกรับมือสังคมสูงอายุ คือการเสนอให้ภาครัฐและเอกชนทบทวนเกณฑ์เกษียณอายุภาคบังคับ (Mandatory Retirement Age: MRA) จากตัวเลขที่ตายตัว 60 ปีบริบูรณ์ สู่วิธีที่ยืดหยุ่น พร้อมขบวนการจ้างงานแบบ “Phased Retirement” หรือการเกษียณอายุแบบค่อยเป็นค่อยไป เพื่อรักษาแรงงานทักษะสูงและสร้างความมั่นคงทางรายได้ให้แก่แรงงานสูงอายุ

“กำแพงอายุ” อุปสรรคของการสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างแรงงานในระบบในหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน ช่วงวัยก่อนเกษียณ (50-60 ปี) จำนวน 1,573 คนทั่วประเทศ พบว่าโครงสร้างการเกษียณอายุในปัจจุบันยังเป็นแบบ “เลขเดียวตัดจบ” (Rigid Age Cutoffs) โดยกว่า 77% ของหน่วยงานกำหนดอายุเกษียณภาคบังคับไว้ที่ 60 ปีอย่างตายตัว ซึ่งกลายเป็นกำแพงสำคัญที่ทำให้แรงงานที่ยังมีสุขภาพดี มีทักษะและประสบการณ์ และต้องการทำงาน จำต้องออกจากตลาดแรงงานก่อนเวลาอันควร

ยังมีข้อมูลที่น่าสนใจด้วยว่า กลุ่มตัวอย่าง 1 ใน 4 คาดหวังจะทำงานต่อหลังอายุเกษียณ โดยเฉพาะกลุ่มอาชีพพื้นฐาน และช่างเทคนิคที่ต้องการทำงานจนถึงอายุประมาณ 62-63 ปี เนื่องจากความจำเป็นด้านรายได้และต้องการมีส่วนร่วมทางสังคมอย่างต่อเนื่อง

“แรงงาน” หวังเกษียณอายุแบบค่อยเป็นค่อยไป

ผลการศึกษาสะท้อนภาพชัดเจนยิ่งขึ้นว่า กลุ่มตัวอย่างไม่ได้ต้องการหยุดทำงานแบบร้อยเปอร์เซ็นต์เมื่อถึงวัยเกษียณ แต่ต้องการรูปแบบ “การเกษียณอายุแบบค่อยเป็นค่อยไป” โดยผลสำรวจชี้ว่า เมื่ออายุ 55 ปี กลุ่มตัวอย่าง 99% ยังต้องการทำงานแบบเต็มเวลา และมีจำนวนชั่วโมงการทำงานที่คาดหวังเฉลี่ย 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์และหากอายุ 60 ปี กลุ่มตัวอย่าง 91.3% ยังอยากทำงานต่อ แต่เริ่มเปลี่ยนมาเป็นงานบางเวลามากขึ้น และมีจำนวนชั่วโมงการทำงานที่คาดหวังเฉลี่ย 30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แต่เมื่อถึงอายุ 65 ปี กลุ่มตัวอย่างกว่า 73.9% ยังคงมีความต้องการทำงานอยู่ โดยเน้นงานบางเวลาเป็นหลัก และมีจำนวนชั่วโมงการทำงานที่คาดหวังเฉลี่ย 18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

“นายจ้าง” กังวล “ทักษะดิจิทัล-มาตรการภาษีไม่จูงใจ”

ในมุมมองของนายจ้างนั้น พบว่า ส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ้างงานผู้สูงอายุต่อตามหลักความสมัครใจ อย่างไรก็ตาม นายจ้างยังมีความกังวลใน 3 ประเด็นหลักคือ

- 1. ข้อจำกัดด้านสุขภาพและความปลอดภัย** นายจ้างกังวลเรื่องการมอบหมายงานที่ไม่สอดคล้องกับสภาพร่างกายและความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ หากยังคงให้ผู้สูงอายุทำงานในลักษณะเดิม โดยไม่มีการออกแบบงานใหม่ จะส่งผลกระทบต่อตัวแรงงานและประสิทธิภาพของธุรกิจ
- 2. ช่องว่างด้านทักษะดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์** นายจ้างมองว่าผู้สูงอายุมีปัญหาในการปรับตัวเข้ากับเทคโนโลยีดิจิทัลและระบบ AI ซึ่งปัจจุบันไม่ใช่ทางเลือกแต่เป็นทางรอดสำหรับภาคธุรกิจ ความล่าช้าในการปรับตัวนี้ถูกมองว่าเป็น “ความสูญเสียด้านผลิตภาพ” หากรัฐไม่เข้ามาช่วยอุดช่องว่างด้วยระบบ Upskilling/ Reskilling ที่เข้มข้น
- 3. กับทักดันทุนและมาตรการภาษีที่ไร้แรงจูงใจ** ปัจจุบันมาตรการจูงใจทางภาษีที่ให้นายจ้างหักรายจ่ายได้ 2 เท่าจากการจ้างงานผู้สูงอายุ มีเพดานอยู่ที่เงินเดือน 15,000 บาทต่อเดือนเท่านั้น นี่คือการจำกัดสำคัญในมุมมองของนายจ้าง เพราะนายจ้างไม่สามารถใช้สิทธินี้ได้เต็มที่ หากต้องการจ้างแรงงานสูงอายุที่มีทักษะสูง ซึ่งมักมีค่าจ้างเกินเพดานดังกล่าว มาตรการนี้จึงจูงใจได้เพียงการจ้างงานทักษะต่ำ ซึ่งไม่ตอบโจทย์การยกระดับเศรษฐกิจประเทศ

สำหรับข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เพื่อการสูงวัยอย่างมีความสุขนั้น ควรดำเนินการดังนี้ ยืดหยุ่นเกณฑ์เกษียณ เปลี่ยนจากอายุที่ตายตัวเป็นการตกลงร่วมกันระหว่างนายจ้างและลูกจ้างตามความสมัครใจและลักษณะงาน เพื่อลดการสูญเสียบุคลากรที่มีทักษะและประสบการณ์ ส่งเสริมการเกษียณอายุแบบ Phased Retirement ส่งเสริมให้สถานประกอบการออกแบบรูปแบบการทำงานที่สามารถลดชั่วโมงการทำงานลงตามอายุที่เพิ่มขึ้น โดยยังคงรักษาความคุ้มครองและสวัสดิการที่จำเป็น และปรับปรุงกฎหมายแรงงานให้รองรับการจ้างงานแบบยืดหยุ่น (Flexible Working Arrangements) และการจ้างงานรายชั่วโมงสำหรับผู้สูงอายุในภาคการจ้างงานในระบบ

ปรับปรุงมาตรการภาษีที่เห็นผลจริง ปรับปรุงสิทธิประโยชน์ทางภาษีให้นายจ้างคุ้มค่าต่อการปรับสภาพแวดล้อมการทำงาน และสร้างแรงจูงใจ เช่น การยกเว้นภาษีสำหรับลูกจ้างสูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ที่เลือกทำงานต่อในระบบ และเร่ง (Upskilling/ Reskilling) กลุ่มแรงงานก่อนอายุเกษียณ โดยเฉพาะทักษะดิจิทัล เพื่อเตรียมพร้อมสู่การปรับเปลี่ยนรูปแบบงานใหม่

การออกแบบชีวิตใหม่หลังอายุ 60 ไม่ใช่แค่เรื่องของระบบเศรษฐกิจหรือระบบสวัสดิการสังคม แต่เป็นเรื่องของการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ระดับชาติ หากสามารถทำลายกำแพงของกฎระเบียบที่แข็งตัวแบบเดิม ๆ แล้ว แทนที่ด้วยความยืดหยุ่นที่เข้าใจความหลากหลายของทักษะ ประสบการณ์ และความสามารถของผู้สูงอายุ เราจะสามารถเปลี่ยนผู้สูงอายุจาก “ผู้รับสวัสดิการ” ให้กลายเป็น “พลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจ” ที่มีความมั่นคงและมีความสุข

คำถามจึงไม่ใช่ว่า 60 ปีควรหยุดหรือไม่? แต่อยู่ที่ว่าสังคมไทยพร้อมหรือยังที่จะทำให้ 60 ปี ‘ยังไปได้’

อำนวยการจัดทำ

นางสาวสุจิตรา จอภิตดาการ
ผู้อำนวยการกองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน

คณะผู้จัดทำ

นางฟองศรี แก้วมณี
นางสาวไพรมุขม์ เกอดวีระพงศ์
นายบุญยฤทธิ พรหมสังคหะ
นางสาวกรินทร์ทิพย์ จันวดี

หัวหน้าศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคใต้
นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ
นักวิชาการแรงงาน
นักสถิติ

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคใต้
กองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน
กระทรวงแรงงาน

33 อาคารสำนักงานจัดหางานจังหวัดสงขลา (ชั้น 2)
ถนนแหลมสนอ่อน ตำบลบ่อยาง อำเภอเมืองสงขลา
จังหวัดสงขลา

โทรศัพท์/โทรสาร 0-7432-1095

Im_ska@doe.go.th

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคใต้

Imi-south

www.doe.go.th/lmi-south

Southern Lmi Station

